

Szôlenié

Më chcemë szëkac przigòdów
Z jinszima dërch sã przecëwiac
Nama je trzeba wigòdów
Nama sã trzeba wëżëwac!

Doch jesmë barżi mòderny
Cëzy nas lepi rozmiejã
Co mòże w nas je felerné
Wërgle i pòpisë skrëją.

Ref. Leno czë mô cwëk szôlenié?
Lepi krok mądrzészi stawiac
I w se dristné sprzidz mészlenié,
Bë sã lepszim wiedno stawac.

A czej przinǳe tóczel, jak tu z môla rëszyć?
Kò nóm bëło tak doch wszãdze fejn wëwiejac,
Le że czemù to tak chùtkò mùszało sã zlëszëc...
Më gwës bëłë, że tak dërch sã miało dzejac!

Blós taczé marné te czënë
Prowadzą w nòrtë cemnawé
Jiwrë wnet zrënëją bëně
Żëwòt sã stónie szarawi.

I drągò je tedë nazòd
Na prostą stegnã sã wdrapac,
Bë òdtąd ju ani razu
Cemnëch sã rzeczy nie chwatac.

Ref. Cwëkù ni mô doch szôlenié!
Lepi krok mądrzészi stawiac
I w se dristné sprzidz mészlenié,
Bë sã lepszim wiedno stawac.

Szaleństwo

Chcemy poszukiwać przygód
Wciąż z innymi się droczyć
Nam potrzeba wygod
My chcemy się wyżywać!

Przecież jesteśmy bardzo nowocześni
Obcy lepiej nas rozumieją
Jeśli są w nas jakieś ułomności
Wyglupy i popisy to ukryją.

Ref. Jednak czy ma sens szaleństwo?
Lepiej mądrzejsze kroki stawiać
I zewrzeć w sobie odważne myślenie,
Żeby wciąż lepszym się stawać.

A kiedy przyjdzie kłopot, jak tu ruszyć z miejsca?
Przecież tak nam wszędzie było przyjemnie,
Jednak dlaczego tak szybko to się popsuło...
Byliśmy pewni, że tak miało być zawsze!

Tylko takie te nieczne czyny
Prowadzą na ciemne rozdroża
Smutki wnet zrujniają wnętrza
Życie stanie się szarawe.

I trudno wtedy jest na powrót
wdrapać się na prostą ścieżkę,
żeby odtąd już nigdy
nie imać się ciemnych spraw.

Ref. Przecież szaleństwo nie ma sensu!
Lepiej mądrzejsze kroki stawiać
I zewrzeć w sobie odważne myślenie,
Żeby wciąż lepszym się stawać.